

NGƯỜI VŨ NỮ ĐẤT YÊN

Kịch Thơ – Tâm sự trong lao tù CS

(Trong gió lạnh đêm tù, tôi nghe từ ngàn xưa vọng về lời đối thoại của Kinh Kha trước giờ sang Tần và người Vũ Nữ đất Yên đã chặt đứt một bàn tay mình để tiễn đưa tráng sĩ lên đường...

Kịch Thơ sáng tác qua trí nhớ trong xà lim biệt giam tăm tối, nằm trên vũng máu sau một trận đòn bị tra tấn dã man... 1982, trong trại tù Thanh Liệt (B-14) ngoại ô Hà Nội).

Võ Đại Tôn

KINH KHA :

Ô kìa
Xiêm y rực rỡ
Ngàn bướm hoa đua sắc lộng thời trang !
Sáng xanh ngọc bích, ngọc ánh tua vàng,
Nàng diễm lệ hơn người trong mộng ảo.
Nàng là hoa, là bướm, mang sắc màu tinh xảo
Tự ngàn xưa kết hợp hiện về đây ?
Nàng là trăng, là gió hay là mây
Đang lả lướt quanh mình ta mơ tưởng ?
Xin hãy dừng chân
Cho ta chiêm ngưỡng
Nét đài trang kiều diễm một dung nhan.
Phách ngọc, tơ vàng
Dịu êm điệu trúc
Hãy ngừng lại, đừng nhịp thêm vũ khúc
Cho ta nhìn say đắm một tinh hoa !
Bàn tay tiên – xương ngọc với da ngà
Đây chén rượu, hãy cùng ta uống cạn.

VŨ NỮ :

*Xin cảm tạ lòng Tướng Quân vô hạn
Phận hoa hèn đâu dám nhận thâm ân.
Chiều hôm nay Tráng Sĩ bước sang Tần
Xin nguyện chúc phục hoàn trong chiến thắng.
Sông Dịch Thủy sẽ bùng lên hoa nắng
Trời Yên Ba sẽ lặng gió mưa gào.
Giờ đây tài mọn xin trao
Lời ca tiếng nhạc rượu đào tiễn dâng.*

KINH KHA :

*Chiều nay ta sang Tần
Lòng ta bùng chính khí.
Lưỡi kiếm ta vung – mộng đời thỏa chí,
Nghĩa tình sâu, mong báo đáp hồng ân.
Một cánh tay ta – nếu chuyển được ngai Tần
Là hạnh phúc của lòng dân mong đợi.
Còn nếu không – nẻo Thời Cơ chưa tới
Đến nghìn sau hào khí vẫn Kinh Kha.
Cám ơn Nàng cho điệu múa lời ca
Đưa tiễn bước chiều nay sang Dịch Thủy.
Ta kiếm khách nhưng cũng hồn nghệ sĩ
Kiếm ta vung là bút họa trời sao.
Hào quang tinh đầu, sắc thắm hoa đào,
Trong nét kiếm vẫn chan hòa ánh mộng.
Lưỡi thép khoan thai hay mưa cuồng gió lộng
Là lời Thơ ta viết, ý tình say.
Và chiều nay
Với lời Thơ nét Họa
Ta sang Tần – bút kiếm đã tròn tay !*

VŨ NỮ :

*Xin đa tạ lời tâm sự hôm nay
Đầy khí phách cùng tài hoa lỗi lạc.
Thiếp chỉ tiếc phận má hồng thân bạc
Không sang Tần theo bước Tướng Quân đi.
Để được nhìn tài vũ lộng thần uy
Vung kiếm báu phanh thân Tần bạo chúa.
Kiếm Tráng Sĩ sẽ mềm hơn dải lụa
Như rồng bay phượng múa, nhẹ tơ trắng.
Hay uy nghi tung võ cánh chim bằng
Trời lộng gió, chém phẳng thành Vạn Lý !*

KINH KHA :

*Ta cảm ơn lời hay đầy hảo ý,
Nàng là ai ? – Sao chẳng trả lời ta ?*

VŨ NỮ :

*Thiếp từ đất Yên Ba
Quê nghèo trong khói lửa.
Từ thuở nhỏ được hoàng cung tuyển lựa
Chút tài hèn, điệu múa với cầm ca.
Làm cung nhân vũ nữ
Rót rượu pha trà
Hầu quốc khách mỗi khi bày yến tiệc.*

KINH KHA :

**Ôi dung nhan diễm tuyệt
Tài mạo song toàn.
Ta nào đâu võ tướng với văn quan
Hay công hầu quốc khách.
Cám ơn nàng cho lời ca nhịp phách
Và duyên đời hạnh ngộ một chiều nay.
Ta chỉ là kiếm khách với tình say
Say vẻ đẹp giữa muôn đời Thiên Mỹ.
Ta biết ngẩn ngơ khi nhìn đài hoa quý
Giữa trời Xuân sắc nhụy diễm sương mai.
Ta băng khuâng bên suối nhỏ sông dài
Nghe nước chảy cội nguồn ra biển cả.
Hồn lâng lâng theo dòng trăng lơ lả
Lựa tư mềm óng ả dệt tình mơ.
Ta giang hồ, vai kiếm rượu cùng thơ
Đi tám hướng tìm mong người tri kỷ.
Ai hiểu lòng ta
Cảm thông tình ý ?
Tề - Triệu lên đênh thán năm vô vị
Hàn - Sở phiêu bồng lãng phí thời gian.
Giờ đây ta gặp nàng
Phải chăng tình tri kỷ ?
Nàng có biết
Ta sang Tần để làm gì không nhỉ ?**

KINH KHA :

**Thưa Tráng Sĩ
Người sang Tần vung kiếm viết thành THƠ !.**

KINH KHA :

*Nàng quả thật người mơ
Ta tìm mãi – nửa đời nay mới gặp !
Giờ chia phôi, đây rượu nồng xin nhấp,
Hãy cùng ta vui cạn một chung đầy.
Từ lâu nay
Ai cũng nghĩ
Ta là tên cuồng sĩ
Chỉ sang Tần vì ngạo khí mà thôi.
Nhưng hồn ta thanh thoát ngát mây trời
Mong được viết một BÀI THƠ BẤT KHUẤT.
Chỉ có nàng – mắt xanh ngời kiệt xuất
Nhìn ta đi – hiểu được mộng đời ta.
Xin cảm tạ, đây là chén quan hà
Giờ giã biệt mới nồng men tri ngộ.
Rượu với lòng ta với đầy thổ lộ
Rót vào Thơ cho ấm phút chia tay !*

VŨ NỮ :

*Rượu chưa uống, lòng đã say
Mừng say hạnh ngộ, sầu say giã từ.
Rồi đây trên bến trầm tư
Tình mây nhớ gió, cũng như tình này.*

KINH KHA :

*Ô hay
Sầu nhi nữ !
Hãy cười vui đưa ta vào viễn xứ
Kiếm giang hồ thay bút viết nên THƠ.
Giấy Thời Gian mở rộng vẽ Cơ Đồ*

**Đưa Thiện Mỹ đi vào Xuân Bất Tận.
Đừng sầu thương vương vấn
Đừng xỏa tóc chau mày
Lạnh lòng ta trên bến vắng chiều nay.
Xin mời nàng – rượu ấm hãy cầm tay
Ôi tay ngọc - ấm hơn là men rượu.
Đời ta uống đã ngàn chung ngự tửu
Chưa bao giờ say ấm tựa hôm nay.
Rượu ngon không có tay này
Là chung rượu nhạt, kém say thiếu nồng.**

VŨ NỮ :

**Sắp đến giờ sang sông
Thưa Tráng Sĩ
Đã có lòng coi thiếp là tri kỷ
Phận hoa bèo xin lạy tạ tình thâm.
Bàn tay này quen điệu múa cung cầm
Vui chúc rượu giữa chợ Đời quên lãng.
Rồi mai đây theo thời gian năm tháng
Sẽ như hoa tàn tạ, cốt xương khô.
Bao công hầu khanh tướng chốn kinh đô
Đã ca tụng – nào ai vì Nghệ Thuật ?
Mượn men say hay uy quyền chức tước
Để cầm tay mượn trốn thỏa tình riêng.
Nào mấy ai vì đất nước giữa nghiêng
Buông tay ngọc để cầm ba thước kiếm ?
Nào mấy ai qua nhạc sầu cung phím
Biết tay ngà chôn kín khối tâm tư ?
Điệu múa Thực Hư
Nào ai hiểu được ?
Chỉ hôm nay, mộng về từ duyên trước
Bàn tay này gặp lại Cố Nhân đây.**

*Dù chỉ là phút giây
Sẽ lưu truyền vạn kiếp.
Kiếm Tráng Sĩ và bàn tay của thiếp
Cùng Thời Gian chung viết một bài THƠ.
Trên Không Gian nét chữ chẳng phai mờ
Thơ Tình Ý vận hòa Thơ Chính Khí.*

KINH KHA :

*Cám ơn nàng cho Đời thêm hương vị
Cho tình Thơ cao quý ngát trăng sao.*

VŨ NỮ :

*Chiều hôm nay sông rộng với trời cao
Đưa Tráng Sĩ bước chân vào Sự Nghiệp.
Giờ chia tay xin cúi dâng Tình thiếp
Tạ ơn Người vì đất nước Yên Ba.
Trong tay Người kiếm báu nở thành hoa
Hoa Lý Tưởng giữa ngàn Xuân cảm tú.
Cánh tay thần đẹp yên trời phong vũ
Để nghìn sau còn mãi tiếng Kinh Kha.
Thiếp xin dâng món quà
Của một thời ca vũ
Tiễn đưa Người – đâu tiếc một đời hoa !*

(Nàng vũ nữ cầm dao chặt đứt một bàn tay và quỳ tặng Kinh Kha).

KINH KHA :

*Trời ôi ! Bàn tay ngà
Trên khay trầm phủ gấm.
Trời ôi ! Năm ngón hoa
Còn nồng hơi tình ấm !
Nàng vì ta – chặt đứt cả xương da
Nàng vì ta – lia đoạn một cành hoa !*

VŨ NỮ :

*Bàn tay kia còn tươi mãi không già
Năm ngón nhụy nở trong lòng Tráng Sĩ.
Cùng tay Người viết lên trang hào khí
Để cho Đời còn Nghĩa Ý mai sau.
Lìa tay hoa nhưng chẳng đoạn tình sâu
Vì tri kỷ - đời hoa đâu dám tiếc.
Không còn tay – thôi vũ đàn yến tiệc
Tránh xa Đời mắt thịt với tai da.
Rồi mai đây bên bến nước giang hà
Người trở lại – thiết xin quỳ dâng rượu.
Còn một bàn tay đủ nồng men ngự tửu
Cho Người say múa kiếm nở ngàn hoa.
Cho Người vui trong chiến thắng hoan ca
Tung dải lụa, thiết xin hòa chung vũ !*

KINH KHA :

*Tạ ơn nàng – một đời ta chưa đủ
Đáp nghĩa tình người Vũ Nữ Yên Ba
Đền ơn sâu quà tặng một tay ngà !*

VŨ NỮ :

*Giờ cách xa
Trên sông khói sóng vàng pha
Trống chia tay điểm, chiều sa sắc buồn.
Ngậm ngùi vén tóc mây bông
Tiễn đưa Tráng Sĩ, tiễn luôn cả hồn.
Trường Giang sương phủ hoàng hôn
Gượng môi cười nụ, mắt dòn lệ cay.*

KINH KHA :

*Ta sang sông, lưng kiếm với bàn tay
Vào Thế Sự chuyển xoay Thời Thế Sự.
Ba tác thép khắc sâu vào thanh Sứ
Đời thi gan cùng hai chữ Thời Cơ.
Mỗi bước ta đi – sáng tạo một vần Thơ
Trao gửi lại cho người sau viết tiếp
Thành một bản Trường Ca trùng điệp
Giữa trời mây bồng Xuân sắc thanh tân.
Đường ta đi – dù chỉ bước sang Tần
Nhưng mộng lớn đâu có lằn ranh giới.
Bức Trường Thành chốn nào cao vời vợi
Vạn Lý nào còn chắn gió ngăn mây
Kiếm Kinh Kha còn triệu kẻ cầm tay
Dù không ta cũng là Thơ ta đó.
Trời Lục Quốc còn nhiều nhưng trăm họ
Thì mai đây còn lắm kẻ sang sông.
Chí Kinh Kha nhen một đóm than hồng
Rồi sẽ nổi trăm ngàn cơn bão lửa.
Dòng Dịch Thủy sẽ ngời cao điểm tựa
Cho ngàn sông uốn khúc chảy về đây.*

*Hãy cười vui trong phút cuối chia tay
Lau ngắn lệ cho trời Xuân đẹp mãi.
Ta sẽ Thắng hay là ta sẽ Bại
Chuyện Thời Cơ đừng luận phiếm hôm nay.
Luận Anh Hùng đừng luận ở phút giây
Thành hay Bại – mà nên đo Nghĩa Khí,
Hiểu Tấm Lòng, cảm thông sâu Tình Lý
Giữa Thời Gian Thế Sự lúc Thắng Suy.
Và chiều nay ta cất bước ra đi
Đâu có phải vì cuồng si danh vọng
Nàng đã hiểu lòng ta !*

VŨ NỮ :

*Thưa Tráng Sĩ
Nước triều dâng nổi sóng
Xin mời Người xuống bến để sang sông !*

KINH KHA :

*Kiểm reo thỏa chí tang bồng
Đầy mây khí phách, tràn sông khí hào.*

VŨ NỮ :

*Nhìn ra sóng nước dâng trào
Nửa vui hãnh diện, nửa ngào nghẹn đau.
Nhìn ra bến lách bờ lau
Trời sông đã chuyển sang màu tím loang.
Nguyện xin Tráng Sĩ phục hoàn
Tình Thơ – Ý Kiếm, vẹn toàn thiếp mong.
Chia tay quỳ trả thảm lòng
Xin Người cất bước xuôi dòng Trường Giang.*

*Còn đây thước lụa tơ vàng
Hẹn ngày chung vũ dưới làn kiếm hoa.
Gió mây vờn nhẹ lời ca
Dòng xanh Dịch Thủy trắng hòa bóng đôi.
Giờ đây phút cuối chia phôi
Thiếp xin quỳ gửi hồn trôi theo thuyền... !*

(Lời đối thoại đến đây đột nhiên chấm dứt, chỉ còn tiếng gió mùa Đông Bắc lạnh lùng thổi qua song sắt buồng giam... Ai là người Vũ Nữ đất Yên Ba ???)

Võ Đại Tôn

Thơ sáng tác trong tù qua trí nhớ, 1982 – Hà Nội.

Kính mời đọc thêm những sáng tác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/vodaiton.html>

www.vietnamvanhien.org

